

ستاره هایی که با گل شروع نکردند

قاتل ها در حسرت شکار

امیر اسدی
روزنامه نگار

در تورنمنت های مهم و بخصوص در رده ملی، از همان بازی اول باید حساب خود را از دیگران جدا کنی. اگر می خواهی آقای گل شوی باید کوبنده ظاهر شوی و اگر قصد قهرمانی داری باید نشان بدهی که لایقش هستی. حالا این مسأله می تواند با یک برد پرگل باشد یا نمایش کم اشتباه در زمین. اغلب بازیکنان و تیم هایی که در مسابقات مختلف به عنوان آقای گل و قهرمانی رسیده اند، میخ خود را از ابتدا محکم کوبیده اند. در جام ملت های آسیا هم این اتفاق رخ داده و چند تیم مطرح پیش بینی ها را درست از آب در آورده اند. در بازی اول به برتری رسیده و سطح بالای خود را به رخ کشیده اند. در میان مدعیان تصاحب کفش طلا اما چند ستاره نامدار هستند که در بازی اول موفق نشدند گل بزنند و دروازه رقیب را باز کنند. نام این ستاره ها را مرور می کنیم؛ از مهدی طارمی و سون تا خربیین، چتری و سالم الدوساری.

مهدی طارمی

هر تیمی در آسیا آرزو دارد تا مهاجمی چون مهدی طارمی را در اختیار داشته باشد. او در قطر است اما همزمان اینترمیلان دست از سرش بر نمی دارد و در حال نهایی کردن انتقالش است. طارمی ۳۱ ساله در ۷۷ بازی ملی ۴۲ گل زده. او در جام ملت های ۲۰۱۹ مقابل یمن دو گل زد و یک بار هم دروازه چین را باز کرد. برابر فلسطین اما نتوانست توپ را وارد دروازه حریف کند و به همین دلیل در زمره نامدارانی قرار گرفت که در گلزنی توفیقی به دست نیابردند.

بازی ملی

77

گل ملی

42

عمر خربیین

هواداران ایرانی عمر خربیین را بیشتر از هر مهاجم خارجی دیگری می شناسند. مهاجم تیم ملی سوریه که در زده باشگاهی بارها مقابل تیم های ایرانی بازی کرده و گل های مهمی هم به ثمر رسانده. او که این روزها هم تیمی احمد نوراللهی در باشگاه الوحده امارات است، در ۵۶ بازی ملی ۲۱ گل وارد دروازه حریفان کرده. در جام ملت های قبل و در بازی حساس استرالیا - سوریه خربیین یک گل زد و بازی زیبایی به نمایش گذاشت. در این جام اما او مقابل ازبکستان فقط ۲۰ دقیقه فرصت بازی به دست آورد و نتوانست گل بزند. بازی بعدی سوریه برابر استرالیا است و شاید خربیین بتواند خاطره چهار سال قبل را تکرار کند.

بازی ملی

56

گل ملی

21

سالم الدوساری

ستاره مشهور تیم ملی عربستان محسوب می شود که بجز شهرت از محبوبیت بالایی نزد هواداران این تیم برخوردار است. شماره ۱۰ تیم ملی عربستان و باشگاه الهلال در ۳۲ سالگی دنبال مسیری است که به قهرمانی تیمش در جام ملت های آسیا ختم شود. او در ۷۹ بازی ملی ۲۲ گل زده و با این آمار مناسب می گوشت تا در این تورنمنت نیز هواداران عربستانی را خوشحال کند. الدوساری در جام ملت های ۲۰۱۹ یک بار دروازه کره شمالی را باز کرد و همین تنها موفقیت او در این تورنمنت آسیایی است. در تیم مانچینی او هم کاپیتان است و هم بازیکنی کلیدی اما مقابل عمان گل نزد و در این راه موفق نبود.

بازی ملی

79

گل ملی

22

سون هیونگ مین

یکی از مشهورترین و بهترین بازیکنان فوتبال آسیا است. مهاجمی که در سخت ترین لیگ دنیا مثل آب خوردن گل می زند. در آسیا باید دروازه ها را آسانتر باز کند. برای او دروازه های آسیا بزرگتر از لیگ برتر است اما با این سون نتوانست مقابل بحرین گل بزند و تلاشش بی ثمر باقی ماند. ستاره ۳۱ ساله تاکنون ۱۱۸ بازی ملی ۴۱ گل زده. او یک بار دروازه هند را در جام ملت های ۲۰۱۱ باز کرد، دو بار مقابل ازبکستان و یک بار برابر استرالیا در جام ملت های ۲۰۱۵ گل زد و حالا می گوشت هر چه سریعتر در این تورنمنت نیز شادی را به هواداران کره ای هدیه بدهد. اتفاقی که احتمالاً در بازی بعدی کره رخ خواهد داد.

بازی ملی

118

گل ملی

41

سونیل چتری

این هندی ۳۹ ساله نزدیکترین بازیکن آسیایی به رکورد علی دایی است. او در ۱۴۶ بازی ملی ۹۳ گل زده و فقط ۱۶ گل دیگر نیاز دارد تا عنوان علی دایی را به عنوان بهترین گلزن آسیایی تاریخ تصاحب کند. چتری که این روزها عضو باشگاه بنگالور در لیگ هند است، با شماره ۱۱ در تیم ملی بازی می کند. او در بازی نخست نتوانست دشتی در گلزنی داشته باشد و برابر مدافعان سمح استرالیا و مت رایان - دروازه بان مشهور این تیم - موفقیتی به دست نیابد. چتری امیدوار است با گلزنی مقابل ازبکستان، هم تعداد گل های ملی اش را افزایش بدهد و هم هند را به دور دوم برساند. اتفاقی که البته کمی دور از انتظار است.

بازی ملی

146

گل ملی

93

نامجو مطلق: همیشه با تکیه به بازیکنان نتیجه گرفتیم

غیر از سردار و طارمی لژیونر خوب دیگری نداریم!

محمد محمدی سدهی
روزنامه نگار

اکثر کارشناسان فوتبال تیم های ایران، ژاپن، کره جنوبی و استرالیا را جزو مدعیان هجدهمین دوره از رقابت های جام ملت های آسیا می دانند؛ مدعیانی که نخستین دیدارهای خود را در مرحله گروهی با پیروزی پشت سر گذاشتند و حالا در انتظار برگزاری دیدار هستند. تیم ملی کشورمان پس از پیروزی درخشان مقابل فلسطین روز جمعه به مصاف هنگ کنگ خواهد رفت؛ هنگ کنگی که بارها از تیم ملی شکست خورده و با توجه به شرایط فعلی تیم ملی، به نظر می رسد که دوباره این تیم راهی بجز شکست مقابل فوتبال ایران نخواهد داشت. شرایط کنونی تیم ملی و احتمالات قهرمانی یوزهای ایرانی از جمله سؤالاتی است که «ایران ورزشی» با مجید نامجومطلق، بازیکن تیم ملی فوتبال کشورمان در دهه ۶۰ شمسی در میان گذاشت. پیشکسوت فوتبال ایران که در دوران بازیگری یکی از خوش تکنیک ترین و باهوش ترین فوتبالبست های ایران بود اما مصدومیت او باعث شد تا سرمربی اسبق استقلال شانس حضور در جام ملت های ۱۹۹۲ را از دست بدهد. جام ملت ها پهنای شد تا به سراغ این پیشکسوت فوتبال ایران برویم و نظرات او را جویا شویم.

آقای نامجو مطلق، در ابتدا در مورد تیم ملی کشورمان صحبت کنید، تیم ملی اولین بازی خود را با پیروزی پشت سر گذاشت و حالا باید به مصاف هنگ کنگ برود؛ همگان اعتقاد دارند که مرحله گروهی چالش برای تیم ملی نخواهد بود.

تیم ملی شروع خوبی داشت و توانست فلسطین را شکست دهد و این تیم هنگ کنگ را هم شکست خواهد داد. ما در ادوار گذشته نشان دادیم که مشکلی در مراحل گروهی نداریم و از این مرحله به راحتی صعود می کنیم. مشکل ما زمانی عیان می شود که در جمع ۴ تیم برتر جام ملت ها حضور یابیم و با حضور در جمع این ۴ تیم تازه مشکلات مان آغاز و ضعف های ما مشخص می شود. در طی این سال ها چنین شرایطی داشتیم اما امیدوارم که تیم کنونی بتواند قهرمان جام ملت ها شود و این قهرمانی پلی باشد برای نسل های بعدی فوتبال مان. در کل تیم ملی خوبی داریم که این تیم از بازیکنان باتجربه و خوبی برخوردار است، ۸۰ درصد از تیم کنونی در ۲ جام جهانی حضور داشتند و به این دلیل از نظر هماهنگی بهتر از تیم های دیگر هستیم و این یکی از نقاط مثبت ما محسوب می شود. می توانیم با تکیه بر این تجربه در قطر نتیجه بگیریم.

شرایط سایر مدعیان قهرمانی جام را چطور می بینید؟
ما در این جام تیم های خوبی مثل ایران، ژاپن، کره جنوبی و استرالیا داریم که جزو مدعیان هستند، البته عربستان هم تیم بدی نیست اما این عربستان شرایط این را ندارد که جزو مدعیان قهرمانی باشد. با بررسی عملکرد تیم ها در دوره های گذشته می توان نام تیم های مدعی قهرمانی را بر زبان آورد اما در کنار این مدعیان یکسری از تیم ها پدید آمده و از نظر من این جام ملت ها پدیده های زیادی خواهد داشت.

از نظر شما این دوره از جام ملت ها با دوره های گذشته چه تفاوت هایی دارد؟

امسال جام ملت ها شرایط خوبی دارد و بازی های خوبی از اکثر تیم ها دیده می شود که این موضوع نشان می دهد

برخی از تیم ها رشد خوبی داشتند. ویتنام یکی از همین تیم هایی بود که نشان داد نسبت به سال های گذشته پیشرفت خوبی داشته، این تیم مقابل ژاپن عملکرد خوبی داشت و حتی توانست مقابل این تیم شکست بخورد اما نام و سابقه ای که ژاپن دارد باعث شد تا ویتنام از این تیم شکست بخورد. علاوه بر ویتنام، تایلند هم چنین شرایطی دارد و این زنگ خطری است برای فوتبال ما که سال هاست شرایط مان یکسان است و هیچ برنامه ای برای مسابقاتی که پیش روی ما است، نداریم.

یعنی از نظر شما تیم ملی با جدال با این تیم ها دچار مشکل می شود؟

خیر، در حال حاضر این گونه نیست و تیم ملی ما قدرت زیادی دارد اما با سرعتی که این تیم ها در مسیر پیشرفت خود دارند، این امکان وجود دارد که در ۱۰ سال آینده از ما جلو بزنند، البته این در صورتی است که ما هیچ برنامه ریزی ای برای آینده نداشته باشیم. اگر به دنبال پیشرفت هستیم باید با پی پای سایر تیم ها رشد کنیم. ما بازیکنان بسیار خوبی داریم که همیشه توانستیم با تکیه به آنها نتیجه بگیریم اما زمانی که رشد تیم های دیگر را می بینیم اگر تلاش نکنیم ممکن است از سایر تیم ها عقب بمانیم.

اما ما لژیونرهای خوبی داریم و می توانیم به آنها اتکا کنیم.

بله، امیدمان برای کسب قهرمانی در جام ملت ها همین بازیکنان ما هستند که در اروپا بازی می کنند اما باید ببینیم که لژیونرهای ما نسبت به لژیونرهای کره جنوبی و ژاپن چقدر در تیم های خود تأثیرگذار هستند؛ از نظر من این رقبای ما تأثیرگذاری بیشتری در تیم های اروپایی خود دارند. ما بجز مهدی طارمی و تا حدودی سردار

آزمون لژیونر خوب دیگری نداریم و از این نظر از کره و ژاپن عقب تر هستیم. در حال حاضر سون هیونگ مین، کاپیتان تیم تاکنون انگلیس کره ای است، یا مثلاً ژاپنی ها یک بازیکن به نام واتارو اندو دارند که در تیم لیورپول انگلیس بازی می کند که آنها در نتایج تیم خود تأثیرگذار هستند. این نشان دهنده برنامه ریزی شان است و آنها در کنار امکانات زیرساختی، استعداد های خود را پرورش دادند و به اینجا رسیدند.

یعنی ما نقطه قوتی نداریم؟

ما استعداد های خوبی داریم و از این نظر از تیم های مدعی بهتر هستیم اما برنامه ریزی نداریم. فوتبال ما گلخانه ای است. ما یکسری بازیکن داریم که آنها را به کنار هم قرار می دهیم و با برگزاری چند دیدار آنها را به هماهنگی می رسانیم و بعد از آن این بازیکنان با اتحاد در مسابقات حاضر می شوند، حال شاید در یک تورنمنت مثل جام ملت ها قهرمان شویم یا شاید قهرمان نشویم. سال هاست که با این روش بازیکن می سازیم که البته این روش به هیچ وجه اصولی نیست و باید با برنامه ریزی دقیق بتوانیم بازیکن سازی کنیم. علاوه بر این ما از نظر تدارکات ضعیف هستیم و برای انتخاب حریفان تدارکاتی در معذوریت قرار داریم تا کادرفنی یا تدارک بازی های دوستانه پیش از برگزاری یک تورنمنت به دنبال هماهنگی و شناخت لازم بین بازیکنان باشد. کادر فنی پیش از برگزاری جام ملت ها حریفی برای بازی تدارکاتی می خواست که شباهت های فوتبالی نسبت به حریفان اصلی در جام ملت های آسیا داشته باشد. که البته این موضوع در انتخاب حریف تدارکاتی رعایت نشد. البته این ضعف را نمی توان به کادرفنی و یا فدراسیون فوتبال ربط بدیم چرا که شرایط ما همین است و نمی توانیم به

راحتی حریف تدارکاتی مان را انتخاب کنیم.

اما در مقطعی فوتبال ما در رتبه اول آسیا قرار داشت و حالا هم مدعی قهرمانی جام ملت ها است.

این درست است اما ببینید ما از نظر سخت افزاری نسبت به همین کشور میزبان جام ملت ها چقدر عقب تر هستیم. زمانی که ما استادیوم آزادی را داشتیم این کشورهای عربی چمن طبیعی نداشتند و در چمن مصنوعی بازی می کردند. اما حالا ورزشگاه هایی از این کشورها می بینیم که غیرقابل باور است و این نشان می دهد که ما کجا هستیم و آنها کجا هستند. این موضوعات در پیشرفت تأثیرگذار است. برای رشد فوتبال باید تمامی نکات در کنار هم قرار بگیرند؛ هم مسائلی که مربوط به سخت افزار است و هم پرورش استعدادها.